

Список використаних джерел:

1. Величко Л. А. Механізми реалізації соціальної функції держави / Л. А. Величко // Економіка, організація, та управління підприємствами в сучасних економіко-правових умовах : матеріали міжнар. наук.-практ. конф., 21–23 листопада 2012 р. – Дніпропетровськ: Національний гірничий університет, 2012. – С. 69–71.
2. Osvita.ua [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://osvita.ua/vnz/reports/econom_pidpr/21925
3. Державна служба статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.ukrstat.gov.ua>

Курінна І. Г.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

Поглиблення міжнародного поділу праці, формування глобального ринку, створення транснаціональних об'єднань, стрімкий розвиток науково технічного прогресу в сучасній світовій економіці відбувають глибокі фундаментальні зміни.

Такі зміни безпосередньо впливають на українську економіку, її ринки, змінюючи зовнішні та внутрішні чинники розвитку національної економіки, актуалізуючи значимість розвитку підприємництва та зовнішньої торгівлі.

Позиції будь-якої країни в глобальній економічній системі визначаються низкою міжнародних рейтингів та оцінок рівня розвитку країн світу. Найчастіше використовуються з них:

- індекс глобальної конкурентоспроможності;
- індекс розвитку людського потенціалу;
- індекс глобалізації.

Рейтинг WEF (Система Всесвітнього економічного форуму) розраховує індекс конкурентоспроможності за 12 основними показниками. Дані стану конкурентоспроможності економіки України у розрізі 12 складових Глобального індексу конкурентоспроможності подані у табл. 1.

Результати України в рейтингу за 2017 р мінімально покращилися в порівнянні з минулим роком (+4 позиції), проте динаміка України в рейтингу більше схожа на топтання на місці. Більш того, в порівнянні з 2014 р Україна втратила 5 позицій у рейтингу, опустившись з 76 на 81 місце, а показник самого індексу – впав з 4,14 до 4,11.

Україна залишається країною з однією з найменш конкурентоспроможних економік в Європі: гірше тільки перебуває вже майже 10-й рік в глибокій кризі Греція (87), Молдова (89) і Боснія і Герцеговина (103). У порівнянні з минулим роком Україна поліпшила позиції по 8 з 12 складових рейтингу (табл. 1). Найбільше просування зафіксовано за такими субіндексами як державні інститути (+11 місць), макроекономічне середовище (+7 місць), ефективність товарних ринків (+7 місць), розвиток фінансових ринків (+10 місць), рівень розвитку бізнесу (+8 місць). У той же час, за всіма перерахованими субіндексами, крім останнього («рівень розвитку бізнесу»), Україна продовжує перебувати у другій сотні найменш розвинених і конкурентоспроможних.

Таблиця 1. Глобальний індекс конкурентоспроможності України за 2014–2017 рр.

Показник	2014	2015	2016	2017
Кількість оцінюваних країн	144	140	138	140
Загальний показник України	76	79	85	81
Інституціональний розвиток	130	130	129	118
Інфраструктура	68	69	75	78
Макроекономічне середовище	105	134	128	121
Охорона здоров'я та початкова освіта	43	45	54	53
Вища освіта та професійна підготовка	40	34	33	35
Ефективність ринкових механізмів	112	106	108	101
Ефективність ринку праці	80	56	73	86
Розвиненість фінансового ринку	107	121	130	120
Технологічна готовність	85	86	85	81
Масштаб ринку	38	45	47	47
Ускладненість бізнес процесів	99	91	98	90
Інноваційний розвиток	81	54	52	61

У 2017 року Україна поліпшила своє місце в рейтингу ВЕФ на 4 позиції, проте в порівнянні з 2014 р втратила 5 сходинок. Це говорить що Україна продовжує «пасти задніх», залишаючись однією з найменш конкурентоспроможних країн в Європі.

У порівнянні з попереднім рейтингом Україна в найбільшій мірі погіршила своє місце за такими складовими індексу глобальної конкурентоспроможності як: інфраструктура (78 місце; «мінус» 3 позиції); ринок праці (86 місце, регрес відразу на 13 позицій, а за останні 2 роки – на 30 позицій).

Що стосується інноваційного розвитку в країні, за останній рік погіршилися майже всі показники інноваційного середовища: починаючи від якості наукових дослідницьких інститутів (регрес на 10 позицій) і закінчуючи держзакупівлями

державою передових технологій («мінус» 14 позицій). Найбільший регрес (відразу на 16 місць) зафіксовано за показником «взаємодія між галузями і університетами в області НДДКР». Такий стан справ – наслідок мізерних бюджетів виділяються державою на науку (менш 0,25 % ВВП), що стимулює відтік вчених з України, і триваючої деіндустріалізації.

В глобальному економічному процесі участь України обмежена рядом факторів. По-перше, слід звернути увагу на зниження обсягів випуску та реалізації вітчизняної продукції, зношену техніко-виробничу базу та скорочення кількості малого та середнього бізнесу.

Таким чином, попри позитивні ефекти, які чинить глобалізація на світогосподарський розвиток, інтеграції України у світовий економічний простір має передувати етап якісного і кількісного вдосконалення національної економічної системи на основі підвищення ефективності використання наявних ресурсів, інвестицій, технологій, формування конкурентного середовища і конкурентоспроможності національних виробників на внутрішніх ринках. По мірі здійснення комплексу заходів щодо приведення різних сфер суспільного життя країни до рівня стандартів розвинутих країн, вона зможе з часом органічно вписатися в світові економічні структури та стати привабливою для інвесторів з точки зору ведення підприємницької діяльності.

Список використаних джерел:

1. Свида І. В. Підвалини сталого розвитку України в умовах глобалізації [Електронний ресурс] / І. В. Свида. – Режим доступу : http://soskin.info/userfiles/file/2014/11-12_2014/Svyda.pdf
2. KOF Index of Globalization [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://globalization.kof.ethz.ch>

Кушніт А. Г., Тімар І. В.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ СТАРТАПІВ В УКРАЇНІ

В сучасних мінливих економічних умовах підприємці знаходяться в постійному пошуку нових підходів та концепцій розвитку бізнесу, шляхів удосконалення підприємницької діяльності. Це супроводжується постійним запуском нових проектів, виникненням нових бізнес-ідей, впровадженням інноваційних